

Svůj k svému

FRANTIŠEK MIKEŠ

V posledních dnech jsem navštívil památníky nelehkých dob tohoto státu v Letech u Písku a v Ležákách. Děkuji všem, kteří bez pozornosti médií reálně korigují obraz o této zemi, o její historii a péči o ni. Přeji návštěvu každému, protože jinde informaci o těchto památných místech nezískáte. Myslet si, že informace o takovýchto aktivitách, které vypovídají o úrovni českého člověka daleko víc než přibližlé články o tom, že prezident suverénní země nechce v jiné zemi podstupovat akt nehodný dané úrovně (už vidím, jak Australané něco podobného chtějí po Merkelové nebo Sarkozim), by znamenalo myslet si něco víc o zástupcích naší sedmé velmoci. Jenže už Konrád Paul Liessmann napsal ve své knize Teorie (ne)vzdělanosti, že nežijeme v informační, ale dezinformační společnosti, že většina takzvaných zpráv nejsou zprávy, a že zprávy, které obsahují nějakou odlišnost, tedy skutečně něco sdělují, jsou vzácné. Co se týká každodenních večerních televizních zpráv, píše Liessmann ve své knize, jen jedna jejich součást skutečně zprostředkovává informace, které pro blízkou budoucnost téměř každého diváka znamenají rozdíl, a tudíž mají význam, a tou je předpověď počasí. Všechno ostatní, ať je jakkoliv vážné, je zpravidla zábava konstatuje autor knihy. Když se v tomto světle bude hodnotit zpráva o blokádě dřevorubců na Šumavě, tak nelze než s výše uvedeným konstatováním souhlasit. Když se žádný z redaktorů nezeptá přítomných zachránců světa jaké je jejich systematické vzdělání, čím se momentálně živí a co opravdu chtějí dosáhnout, tak jde opravdu jen o večerní zábavu. A navíc, kdo asi tak může v pracovních dnech trávit čas na stromech. A protože i tito lidé musí z něčeho žít, tak možná na jejich životní potřeby vydělávají ti dřevorubci, jimž brání v práci. Jestli ono tady nebude platit to známé úsloví svůj k svému. Jedni paraziti na stromech chrání parazity ve stromech.